

Bruselj, 14. oktober 2024
(OR. en)

14458/24

Medinstitucionalna zadeva:
2024/0246(NLE)

FISC 196
ECOFIN 1139

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	10. oktober 2024
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2024) 447 final
Zadeva:	Predlog IZVEDBENI SKLEP SVETA o spremembi Izvedbenega sklepa (EU) 2018/593 o dovoljenju Italijanski republiki, da uvede posebni ukrep, ki odstopa od členov 218 in 232 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2024) 447 final.

Priloga: COM(2024) 447 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 10.10.2024
COM(2024) 447 final

2024/0246 (NLE)

Predlog

IZVEDBENI SKLEP SVETA

o spremembi Izvedbenega sklepa (EU) 2018/593 o dovoljenju Italijanski republiki, da uvede posebni ukrep, ki odstopa od členov 218 in 232 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

V skladu s členom 395(1) Direktive 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost¹ (v nadaljnjem besedilu: direktiva o DDV) lahko Svet na predlog Komisije soglasno dovoli kateri koli državi članici, da uvede posebne ukrepe, ki odstopajo od določb navedene direktive, za poenostavitev postopka obračunavanja DDV ali za preprečevanje nekaterih vrst davčnih utaj ali izogibanja davkom.

Z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 11. aprila 2024, je Italijanska republika zaprosila za dovoljenje, da bi lahko še naprej odstopala od členov 218 in 232 direktive o DDV in zahtevala obvezno izdajanje elektronskih računov. Veljavnost sedanjega odstopanja se izteče 31. decembra 2024. V skladu s členom 395(2) direktive o DDV je Komisija z dopisom z dne 12. septembra 2024 o zahtevi Italijanske republike obvestila druge države članice. Komisija je z dopisom z dne 13. septembra 2024 Italijansko republiko obvestila, da ima na voljo vse informacije, potrebne za presojo zahteve.

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

V skladu z Izvedbenim sklepom (EU) 2018/593² je Italijanska republika uvedla splošni sistem obveznega izdajanja elektronskih računov, *Sistema di Interscambio* (v nadaljnjem besedilu: sistem SdI), tudi v skladu s Priporočilom Sveta z dne 11. julija 2017 v zvezi z nacionalnim programom reform Italije za leto 2017 in mnenjem Sveta o programu Italije za stabilnost za leto 2017³. Ta ukrep je bil razširjen z Izvedbenim sklepom (EU) 2021/2251⁴, ki je v področje uporabe ukrepa vključil davčne zavezanke, ki so upravičeni do oprostitve za mala podjetja iz člena 282 direktive o DDV.

Italija trdi, da je ukrep za boj proti davčnim goljufijam in utajam, poenostavitev izpolnjevanja davčnih obveznosti, učinkovitejše pobiranje davkov in posodobitev italijanske proizvodnje ter s tem zmanjšanje upravnih stroškov za podjetja v celoti dosegel svoje cilje.

V zvezi z bojem proti goljufijam in utajam na področju DDV je ukrep okrepil zmogljivosti davčne uprave, s čimer se je skrajšalo obdobje, ki je potrebno, da se goljufije in utaje na področju DDV odkrijejo in se zoper nje ukrepa, poleg tega so se izboljšale možnosti za analizo tveganja. Poleg tega se je ukrep izkazal za učinkovitega v smislu preventive, saj davkoplačevalce odvrča od goljufij in utaj.

Čeprav ni mogoče natančno količinsko opredeliti, kolikšen znesek izterjav je mogoče neposredno pripisati izvajanju obveznega izdajanja elektronskih računov, je Italija predložila nekaj ocen. Da bi Italija preverila, ali je neevidentirani preostanek mogoče pripisati uvedbi izdajanja elektronskih računov, je izvedla mikroanalizo. Z omejitvijo analize na nekaj gospodarskih sektorjev posebnega pomena je bila sestavljena skupina davkoplačevalcev, da bi se primerjalo njihovo ravnanje pri poročanju pred uvedbo izdajanja elektronskih računov in po njej. Z ekonometričnim pristopom, ki temelji na uporabi komponente B2C aktivnih transakcij kot hipotetične predpostavke, je bila ugotovljena vzročna zveza med povečanjem prihodkov iz DDV in uvedbo obveznega izdajanja elektronskih računov. Ekstrapolacija rezultatov analize hipotetičnega scenarija na vse davkoplačevalce vodi do zaključkov, ki se ne razlikujejo bistveno od ugotovitev, pridobljenih s tabelarno metodologijo. Pozitivni preostali

¹ UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

² UL L 99, 19.4.2018, str. 14.

³ UL C 261, 9.8.2017, str. 46.

⁴ UL L 454, 17.12.2021, str. 1.

prihodki iz DDV, ki se ne upoštevajo v gospodarskem ciklu, so ocenjeni na 1,7 do 2,0 milijarde EUR.

Poleg tega je *Agenzia delle Entrate* leta 2019, torej v prvem letu uporabe ukrepa, zaradi pravočasnih kontrol podatkov na računih odkrila in preprečila goljufije in lažne dobropise DDV v višini skoraj 1 milijarde EUR, leta 2022 pa se je ta znesek povečal na 9 milijard EUR.

Kar zadeva poenostavitev izpolnjevanja davčnih obveznosti, je uvedba obveznega izdajanja elektronskih računov davčnim organom omogočila, da za davkoplačevalce pripravijo vnaprej izpolnjene evidence o nakupih in prodaji, časovno razporedijo redna plačila DDV, vnaprej izpolnijo letne obračune DDV ter vnaprej izpolnijo plačilne naloge za davke, ki jih je treba poravnati, davke, ki se izravnavajo, ali davke, v zvezi s katerimi se vloži zahtevek za povračilo (pri čemer imajo prednost tisti davkoplačevalci, ki izdajajo elektronske račune). Izdajanje elektronskih računov je omogočilo odpravo mnogih obveznosti, kot so poročanje o podatkih na računih za domače transakcije, izpolnjevanje deklaracij o nakupih v sistemu Intrastat, obveznost predložitve podatkov o pogodbah z lizinškimi družbami, družbami za oddajo v najem in izposajo ter obveznost poročanja o transakcijah, ki vključujejo dobavo blaga iz Republike San Marino v Italijo.

Agenzia delle Entrate je 10. februarja 2023 dala na voljo prvi vnaprej izpolnjeni letni obračun DDV, ki se je nanašal na transakcije, opravljene leta 2022, za vse davčne zavezance, zajete v ureditvi (približno 2,3 milijona), ki si obračun lahko ogledajo, ga spremenijo, dopolnijo in pošljejo prek posebne aplikacijske programske opreme ter plačajo dolgovani DDV, lahko pa le prenesejo podatke in jih primerjajo s tistimi v svoji aplikacijski programski opremi.

Pred kratkim so bile dane na voljo še druge funkcije, ki omogočajo interakcijo s sistemi upravljanja upravljavcev ali njihovih posrednikov, kar je omogočilo takojšen in obsežen prenos vnaprej izpolnjenih podatkov in izmenjavo informacij, ki so koristne za izpolnjevanje vpisov v registre, in informacij, ki jih je treba sporočiti na obrazcih za obračun.

Agenzia delle Entrate hkrati ponuja spletno storitev, ki zavezancem za DDV omogoča, da preverijo, po potrebi spremenijo in samodejno plačajo kolkovino, izkazano na prodajnih računih, ki so predmet take dajatve.

Italija meni, da je uvedba obveznega izdajanja elektronskih računov prinesla še druge koristi, saj je poenostavila postopek izdajanja računov za izdajatelje in prejemnike ter omogočila razvoj povezanih storitev, ki omogočajo spremljanje poslovne uspešnosti v realnem času, tudi na primer upravljanje denarnih tokov. Poleg tega so se v okviru pandemije zaradi COVID-19 podatki, ki so bili predloženi z obveznim izdajanjem elektronskih računov, izkazali za zelo koristne pri analizi sprememb v gospodarstvu, povezanih z zdravstveno krizo, in pri uvajanju najprimernejših ukrepov za podporo.

Izvedbeni sklep (EU) 2018/593 se uporablja do 31. decembra 2024, zato je Italija zaprosila za dovoljenje, da bi lahko še naprej odstopala od členov 218 in 232 direktive o DDV in zahtevala obvezno izdajanje elektronskih računov.

Vendar Svet trenutno razpravlja o predlogu direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES glede pravil o DDV za digitalno dobo⁵ (v nadaljnjem besedilu: predlog o DDV za digitalno dobo). Z navedeno direktivo se bo spremenil člen 218 in črtal člen 232 direktive o DDV. Po sprejetju te reforme bodo države članice lahko uvedle obvezno izdajanje elektronskih računov, kar bo odpravilo potrebo po zahtevah za nadaljnja odstopanja od

⁵ COM(2022) 701 final.

direktive o DDV za uvedbo takih sistemov. Zato bi bilo treba dovoljenje Italiji, da še naprej odstopa od členov 218 in 232, podaljšati le za obdobje do začetka veljavnosti take reforme.

Zato se predlaga podaljšanje dovoljenja do 31. decembra 2025. Glede na kratko obdobje, za katero je odobreno to podaljšanje, v primeru, da bi Italija potrebovala dodatno podaljšanje tega dovoljenja, poročilo ne bi smelo biti potrebno.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Člen 218 direktive o DDV priznava enakovrednost papirnatih in elektronskih računov, in sicer določa, da države članice kot račune sprejmejo vse dokumente ali sporočila na papirju ali v elektronski obliki. V skladu s členom 232 direktive o DDV je uporaba elektronskih računov pogojena s tem, da se prejemnik s tako uporabo strinja. Obvezno izdajanje elektronskih računov, kot se izvaja v Italiji, dejansko odstopa od teh dveh določb.

Odstopanje se lahko odobri na podlagi člena 395 direktive o DDV, da se poenostavi postopek pobiranja davka ali preprečijo nekatere vrste davčnih utaj ali izogibanja davkom. Glede na to, da je ukrep odstopanja na podlagi elementov, ki jih je predložila Italija, prispeval k boju proti davčnim goljufijam in utajam ter poenostavitvi pobiranja davkov, je odstopanje v skladu z obstoječimi določbami politike.

Odstopanje za obvezno izdajanje elektronskih računov je tudi v skladu s priporočilom Sveta⁶ glede nacionalnega reformnega programa Italije za leto 2017, ki priporoča, da „Italija v obdobju 2017–2018 med drugim razširi obvezno uporabo izdajanja elektronskih računov in plačil“.

Podobna dovoljenja, ki Franciji, Poljski, Nemčiji in Romuniji omogočajo odstopanje od členov 218 in 232 direktive o DDV za namen uvedbe obveznega izdajanja elektronskih računov, so bila odobrena z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2022/133⁷, Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2022/1003⁸, Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2023/1551⁹ in Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2023/1553¹⁰.

Komisija je leta 2020 sprejela „Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu: Akcijski načrt za pravično in preprosto obdavčitev, ki podpira strategijo za okrevanje“¹¹. Eden od ukrepov, predvidenih v tem akcijskem načrtu, je sprejetje zakonodajnega predloga Komisije za posodobitev obveznosti poročanja o DDV. Kot je navedeno v akcijskem načrtu, bi moral ta predlog med drugim prispevati k poenostavitvi mehanizmov poročanja, ki se lahko uporabijo za domače transakcije. V tem okviru bo preučena tudi potreba po nadaljnji širitvi izdajanja elektronskih računov.

Na podlagi tega akcijskega načrta je Komisija 8. decembra 2022 sprejela predlog o DDV za digitalno dobo, o katerem razpravlja Svet. Z navedeno direktivo se bo spremenil člen 218 in črtal člen 232 direktive o DDV. Po sprejetju te reforme bodo države članice lahko uvedle obvezno izdajanje elektronskih računov, kar bo odpravilo potrebo po zahtevah za nadaljnja odstopanja od direktive o DDV za uvedbo takih sistemov. Zato ta sklep Sveta po prenosu

⁶ UL C 261, 9.8.2017, str. 46.

⁷ UL L 20, 31.1.2022, str. 272.

⁸ UL L 168, 27.6.2022, str. 81.

⁹ UL L 188, 27.7.2023, str. 42.

¹⁰ UL L 188, 27.7.2023, str. 48.

¹¹ https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:e8467e73-c74b-11ea-adf7-01aa75ed71a1.0006.02/DOC_1&format=PDF

navedenega predloga direktive v nacionalno pravo držav članic ne bo imel več uporabnega učinka.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Člen 395 direktive o DDV.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Glede na določbo direktive o DDV, na kateri temelji predlog, se načelo subsidiarnosti ne uporablja.

- **Sorazmernost**

Predlog je skladen z načelom sorazmernosti. Sklep se nanaša na dovoljenje, odobreno državi članici na njeno zahtevo, in ne pomeni nobene obveznosti.

Uvajanje obveznega izdajanja elektronskih računov poteka nemoteno, brez posebnih težav. Glede na informacije, ki jih je predložila Italija, je prispevalo k doseganju zastavljenih ciljev v zvezi z bojem proti goljufijam in utajam na področju DDV, hkrati pa je poenostavilo pobiranje davkov.

Področje uporabe ukrepa zajema vse transakcije, opravljene na italijanskem ozemlju med davčnimi zavezanci s sedežem v Italiji. Zato so transakcije znotraj Skupnosti izključene iz področja uporabe ukrepa, kot je navedeno v uvodni izjavi 7 Izvedbenega sklepa (EU) 2018/593. Poleg tega so iz področja uporabe ukrepa izključeni tudi davčni zavezanci, ki so registrirani v Italiji, vendar nimajo sedeža na njenem ozemlju, tako da za transakcije, pri katerih posredujejo, ne velja obvezno izdajanje elektronskih računov.

Italija meni, da je razširitev področja uporabe na davčne zavezance, ki so upravičeni do oprostitve za MSP, omogočila dopolnitev sistema ter preprečila nedoslednosti in informacijske vrzeli, hkrati pa izboljšala dialog malih podjetij z davčnimi organi ter njihovo digitalno zmogljivost in konkurenčnost. Bremena, povezana z uvedbo obveznosti, so bila zmanjšana s podporo, ki jo je *Agenzia delle Entrate* ponudila v smislu brezplačnih storitev za ustvarjanje, prenos, prejemanje in digitalno shranjevanje elektronskih računov.

Italijanska davčna uprava je dejansko brezplačno dala na voljo različne rešitve, kot sta paket programske opreme za namestitev na računalnike ali aplikacija za prenosne naprave, ki davkoplačevalcem omogočajo enostavno pripravo in prenos elektronskih računov. Ti ukrepi za ta podjetja pomenijo razbremenitev sedanjih stroškov izdajanja in obdelave računov, kot so stroški tiskanja ali arhiviranja, hkrati pa manj možnosti za napake.

Poleg tega je obvezno izdajanje elektronskih računov italijanski davčni upravi omogočilo, da davkoplačevalcem ponudi različne spletne storitve. Zaradi uvedbe obveznega izdajanja elektronskih računov je bilo odpravljenih tudi več obveznosti poročanja.

Odstopanje je poleg tega časovno omejeno, dokler harmonizirana pravila državam članicam ne omogočajo izvajanja obveznega izdajanja elektronskih računov.

Zato je posebni ukrep sorazmeren z želenim ciljem, tj. bojem proti davčnim utajam in poenostavitvijo obračunavanja davkov.

- **Izbira instrumenta**

Predlagani instrument: izvedbeni sklep Sveta.

V skladu s členom 395 direktive o DDV lahko samo Svet na predlog Komisije soglasno dovoli odstopanje od skupnih določb o DDV. Izvedbeni sklep Sveta je najustreznejši instrument, saj se lahko naslovi na posamezno državo članico.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Ocena učinka**

Italija je zaprosila za dovoljenje, da bi lahko še naprej uporabljala obvezno izdajanje elektronskih računov za vse račune, izdane drugim davčnim zavezancem ali končnim uporabnikom, ki jih izdajajo davčni zavezanec, ki imajo sedež na italijanskem ozemlju. Tudi poenostavljeni računi, dokumenti, izdani na podlagi člena 219 direktive o DDV, in računi v zvezi z oproščenimi transakcijami bi morali spadati pod obvezno izdajanje elektronskih računov. Davčni zavezanec brez poslovnega sedeža se lahko odločijo za prenos računov s sistemom SdI.

Davčni zavezanec so že prilagodili svoje sisteme, da bi izpolnjevali zahteve glede obveznega izdajanja elektronskih računov. Če se dovoljenje ne podaljša, bodo stroški, ki so jih imeli davčni zavezanec zaradi take prilagoditve, zanje postali nepovratni stroški, poleg tega bodo verjetno imeli še dodatne stroške, povezane s prilagoditvijo novemu sistemu poročanja, ki bi nadomestil obvezno izdajanje elektronskih računov.

Po navedbah Italije bo izdajanje elektronskih računov prineslo učinkovite rezultate v boju proti davčnim goljufijam zaradi večje celovitosti, pravočasnosti in sledljivosti informacij. Poleg tega je ukrep tudi preventivne narave, saj davkoplačevalce odvrača od goljufij in utaj. Pošiljanje računov prek sistema SdI omogoča, da lahko *Agenzia delle Entrate* pravočasno in samodejno dostopa do katerih koli informacij o računih, ki so pomembne za davčne namene. Razširitev ukrepa na davčne zavezance, ki so upravičeni do oprostitve za MSP, je omogočila dopolnitev sistema ter preprečila nedoslednosti in informacijske vrzeli. Tako bodo davčni organi lahko izvajali pravočasno in samodejno preverjanje doslednosti med prijavljenim in plačanim DDV.

Glede na podatke, ki jih je predložila Italija, je mogoče pozitivne preostale prihodke iz DDV, ki se ne upoštevajo v gospodarskem ciklu, oceniti na 1,7 do 2,0 milijarde EUR. Poleg tega je *Agenzia delle Entrate* leta 2019, torej v prvem letu uporabe ukrepa, zaradi pravočasnih kontrol podatkov na računih odkrila in preprečila goljufije in lažne dobropise DDV v višini skoraj 1 milijarde EUR, leta 2022 pa se je ta znesek povečal na 9 milijard EUR.

Agenzia delle Entrate na podlagi podatkov o elektronskem izdajanju računov davkoplačevalcem zagotavlja različne storitve, kot so vnaprej izpolnjene evidence o nakupih in prodaji, vnaprej izpolnjena sporočila o rednih plačilih DDV, vnaprej izpolnjen letni obračun DDV z ustreznim časovnim razporedom opravljenih izračunov in vnaprej izpolnjeni plačilni nalogi za davke, ki jih je treba poravnati, davke, ki se izravnavajo, ali davke, v zvezi s katerimi se vloži zahtevek za povračilo.

Poleg tega je uvedba elektronskega izdajanja računov omogočila odpravo več obveznosti, vključno z nekaterimi, ki ne spadajo izključno na področje DDV, kot so sporočanje podatkov na računih za domače transakcije, predložitev statističnih deklaracij o nakupih v sistemu Intrastat, obveznost predložitve podatkov o pogodbah z lizinškimi družbami, družbami za oddajo v najem in izposajo ter obveznost poročanja o transakcijah, ki vključujejo dobavo blaga iz Republike San Marino v Italijo.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Ukrep ne bo negativno vplival na lastna sredstva Unije iz naslova DDV.

Predlog

IZVEDBENI SKLEP SVETA

o spremembi Izvedbenega sklepa (EU) 2018/593 o dovoljenju Italijanski republiki, da uvede posebni ukrep, ki odstopa od členov 218 in 232 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost¹ in zlasti člena 395(1) Direktive,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2018/593² je bilo Italiji do 31. decembra 2021 dovoljeno, da uvede ukrep, ki odstopa od členov 218 in 232 Direktive 2006/112/ES (v nadaljnjem besedilu: posebni ukrep), da bi izvajala obvezno izdajanje elektronskih računov za vse davčne zavezanke s sedežem na ozemlju Italije, razen za davčne zavezanke, ki so upravičeni do oprostitve za mala podjetja iz člena 282 navedene direktive.
- (2) Z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2021/2251³ je bilo Italiji dovoljeno, da posebni ukrep uporablja do 31. decembra 2024, njegovo področje uporabe pa je bilo razširjeno na davčne zavezanke, ki so upravičeni do oprostitve za mala podjetja iz člena 282 direktive o DDV.
- (3) Z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 11. aprila 2024, je Italija zaprosila za dovoljenje, da bi lahko še naprej odstopala od členov 218 in 232 Direktive 2006/112/ES in zahtevala obvezno izdajanje elektronskih računov.
- (4) Z dopisi z dne 12. septembra 2024 je Komisija obvestila druge države članice o zahtevi Italije. Komisija je z dopisom z dne 13. septembra 2024 obvestila Italijo, da ima vse informacije, potrebne za presojo zahteve.
- (5) Italija trdi, da so bili z uvedenim sistemom obveznega izdajanja elektronskih računov, s katerim se vsi izdani računi prenašajo prek sistema „Sistema di Interscambio“, ki ga upravlja italijanska davčna uprava, v celoti doseženi cilji, in sicer boj proti davčnim goljufijam in utajam, poenostavitev izpolnjevanja davčnih obveznosti in učinkovitejše pobiranje davkov, s čimer so se zmanjšali upravni stroški za podjetja.
- (6) Komisija je 8. decembra 2022 sprejela predlog direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES glede pravil o DDV za digitalno dobo⁴ (v nadaljnjem besedilu:

¹ UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

² UL L 99, 19.4.2018, str. 14.

³ UL L 454, 17.12.2021, str. 1.

⁴ COM(2022) 701 final.

predlog o DDV za digitalno dobo). Komisija predlaga spremembo člena 218 in črtanje člen 232 Direktive 2006/112/ES. Zato je možno, da bo sprejeta direktiva o spremembi navedenih členov, kar bi državam članicam omogočilo uvedbo obveznega izdajanja elektronskih računov ter odpravilo potrebo, da zahtevajo nadaljnje posebne ukrepe za odstopanja od Direktive 2006/112/ES. Zato se ta sklep od datuma, od katerega bi morale države članice uporabljati nacionalne določbe za prenos direktive o spremembi navedenih členov, ne bi smel več uporabljati.

- (7) Zaradi napredka, doseženega v Svetu pri razpravah o predlogu o DDV za digitalno dobo, je priporočljivo, da se posebni ukrep podaljša le za obdobje, ki je potrebno za zagotovitev kontinuitete sedanjega sistema obveznega izdajanja elektronskih računov, dokler ne začne veljati sprememba Direktive 2006/112/ES glede členov 218 in 232. Če je zaradi kontinuitete takega sistema potrebno nadaljnje podaljšanje posebnega ukrepa, bi se po potrebi takšno podaljšanje na zahtevo odobrilo za dodatno obdobje.
 - (8) Posebni ukrep ne bi smel vplivati na pravico strank, da v primeru transakcij znotraj Skupnosti prejmejo račune v papirnatih obliki.
 - (9) Posebni ukrep ne bo negativno vplival na skupni znesek davčnih prihodkov, zbranih na stopnji končne potrošnje, in ne bo imel negativnega učinka na lastna sredstva Unije iz naslova DDV.
 - (10) Izvedbeni sklep (EU) 2018/593 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –
- SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Izvedbeni sklep (EU) 2018/593 se spremeni:

člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Ta sklep se uporablja do zgodnejšega od naslednjih dveh datumov:

- (a) 31. decembra 2025 ali
- (b) datuma, od katerega morajo države članice uporabljati nacionalne določbe, ki jih morajo sprejeti v primeru, da se sprejme direktiva o spremembi Direktive 2006/112/ES glede pravil o DDV za digitalno dobo, zlasti členov 218 in 232 navedene direktive.“

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na Italijansko republiko.

V Bruslju,

*Za Svet
predsednik*